

79. Raamattuluento: Jumalan tahdon tie

Alkurukous: Isä, tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Tapahtukoon se myös meidän kohdallamme. Amen.

Aluksi

Nyt aiheenamme on Jumalan tahdon tie. Tuo tie on omalle luonnollemme vieras tie. Omantahdontie on vastaavasti jokaiselle ihmiselle se kaikkein luonnollisin tie. Ihmisessä täytyy tapahtua aina valtava muutos että hän taipuu Jumalan tahdon tielle. Se oli jopa Jumalan Pojalle vaikeaa Getsemanen taistelussa. Jeesus oli myös tosi-ihminen, joten vastakkain oli silloin ihmisen ja Jumalan tahto. Vain Jeesus saattoi voittaa sellaisen taistelun - mutta hänkin verille asti sotien.

Puhumme nyt kuitenkin Jumalan tahdon tiestä sillä se tie vie taivaaseen. Se on kuitenkin kuoleman tie turmeltuneelle luonnollemme. Oma luonto on sillä tiellä ristiinnaulittava. Muuten ei Jumalan tahto voi kokonaisuudessaan toteutua meissä. ”Ja hän sanoi kaikille: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen.” (Luuk. 9:23,24). ”Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen” (Gal. 5:24). Tästä on kyse Jumalan tahdon tiellä. Luontomme taistelee ja pyristelee vastaan, koska se on kuoleman tie itsekkäälle minällemme. Sen taistelun jonka Kristus voitti Getsemanessa, me useimmiten häviämme. Emmehän kykene taistelemaan syntiä vastaan verille asti. Kuitenkin Jumalamme on ”kaiken armon Jumala” (1. Piet. 5:10).

Mikä on Jumalan tahdon toteutumisen perustus?

”Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon” (Matt. 7:21). Jeesuksen sanat kertovat kaiken. Suurinkaan jumalisuus ja hurskaus eivät auta ihmistä jos Jumalan tahto ei saa hänessä toteutua. Juuri tämän tähden Jeesuksen ajan juutalaiset hurskaat eivät nähneet Jumalan valtakuntaa. He eksyivät. Herra sanoi heille:” ”Te kuljette eksesissä, ja mistä syystä? Koska ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa” (Mark. 12:24). Miten synkän kuvan Jeesus maalaakaan aikansa fariseuksista. ” ”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa... ” ” (Joh. 8:44). Muotojumalisuus on kaiken hengellisyyden pahin vihollinen. Luonnostamme, ilman Jumalan voimaa, olemme sellaisia.

Etsitään siis toinen tie. Parempaan on pyrittävä. ”*Ja maailma himoineen katoaa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti*” (1. Joh. 2:17).

Me kuulemme ja laulamme joskus Jumalan tahdon toteutumisesta. Hautajaisissa veisataan usein:

”Sun, Isä, tahtois tyytyen saa sydän levon suloisen...”

Kaunis laulu on myös se jossa sanotaan: ”Tyydy sielu Herran tahtoon.”

Tai: ”Sinun tahtosi tie on parhain, vain murhetta tie oma toi.

Kaunis on myös virsi: ”Suo tahtos tekijäks mun tulla, Sun nuhteitasi totella...”

Mutta usein nuo sanat soljuvat ohitsemme kertomatta meille sanojen todellisuudesta. Mutta ah, ne voivat kuulostaa hyvin kauniilta sanoilta ja kehummekin niitä, mutta ne eivät avaudu aina todellisuudellemme.

Mutta perusta Jumalan tahdon toteutumiseksi on jo luotu. ”*Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea.*” (1. Kor. 3:11). Kun Jeesus täytti Jumalan pyhän lain yhdellä ainoalla uhrillaan, laki ja sen säädökset, meidän syyttäjämme, pyyhittiin pois. Ne mitätöitiin. Nuo käskyjen lainkirjaimet eivät olleet Jumalan tahdon mukaisia. Niiden tehtävä on näyttää meille todeksi synty koska lakia kukaan ei voi täyttää vaikka laki sitä koko ajan edellyttää. Nuo käskyt ja määräykset ovat sen tähden vain kuolleita kirjaimia. Niinpä joka yrittää yhä vielä täyttää lain vaatimukset kuolee synteihinsä. Vain Henki tekee eläväksi. Kun nyt laki on otettu pois, eikä ole enää esteenämme, voimme tulla uskosta vanhurskaiksi. ”*Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään ja tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle...*” (1. Tim. 1:8,9). ”*On selvää, ettei kukaan tule Jumalan silmissä vanhurskaaksi lakia noudattamalla, sillä "uskosta vanhurskas saa elää"*”. (Gal. 3:11). Suunnattoman pelastuksen toi meille Jeesus Kristus tulemalla taivaasta tekemään Jumalan tahdon. ”*Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen - kirjakääröön on minusta kirjoitettu tekemään sinun tahtosi, Jumala.'*” Kun hän ensin sanoo: ”*Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt*”, vaikka niitä lain mukaan uhrataan, sanoo hän sitten: ”*Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi*”. Hän poistaa ensimmäisen, pysyttääkseen toisen. Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.” (Hepr. 10:7–10). ”*Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon*” (Joh. 6:38).

Näin Jeesus poisti ensimmäisen liiton ja asetti uuden. Tästä uudesta liitosta sanotaan näin: ”*Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne. "*” (Luuk. 22:20). Silloin alkoi uuden liiton ja uuden testamentin aika sillä: ”*Liitto on myös testamentti, ja testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen. Testamenttihan astuu voimaan vasta sen tekijän kuoltua; tekijänsä eläessä sitä ei voida koskaan panna täytäntöön.*” (Hepr. 9:16,17). Uusi liitto eli uusi testamentti sai lainvoiman Jeesuksen kuoltua. Muutama sananlainaus tuosta tapahtumasta: ”*Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen, sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni". Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.*” (Luuk. 23:44–46). Ja kun roomalainen sotamies puhkasi keihäällä Jeesuksen kyljen ja totesi Jeesuksen kuolleen, uusi liitto oli alkanut. Tie kaikkeinpyhimpään oli nyt auki. ”*Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen.*” Hepr. 10:19–23). Tämä sana astui voimaan n. 33 vuotta Jeesuksen syntymän jälkeen. Eli tuosta hetkestä alkoi uuden liiton aika ja Jumalan tahto toteutui Kristuksessa. Ja jokainen joka uskoo ja panee toivonsa tähän lupauksen sanaan on tullut Jumalan tahdon tielle ja on alkanut myös

elää Jumalan tahdon mukaisesti. Yksi ainoa uhri ja me voimme tulla kelvollisiksi ja pyhiksi toteuttamaan osaltamme Jumalan tahtoa.

Kristus on siis perusta. Kristus vastaanotettuna ja omistettuna on Jumalan tahdon toteutumista meissä. Kun näin teemme, saamme kuulla Jeesuksen Kristuksen suulla: ” *Jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.* ” (Matt. 12:50). Suunnaton arvonnousu on tapahtunut syntiselle!

Voimme myös sisäisesti vakuuttua että olemme tulleet Jumalan tahtomalle tielle. Jos otamme vastaan Jeesuksen opetuksen, huomaamme, että olemme tulleet tuntemaan kuinka tämä oppi on todella Jumalasta. Joku kysyi, mikä ero on Raamatulla ja Koraanilla. Vastaus on selvä: Koraani ei anna koskaan vakuutusta Jumalan läsnäolosta, mutta Raamattu antaa. Jeesus vakuuttaa: ” *Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani* ” (Joh. 7:17). Joka siis tahtoo lähteä Jumalan tahdon tielle, tulee myös tuntemaan Jeesuksen opin oikeaksi, ja vakuuttuu omassatunnossaan, että nyt olen Jumalan yhteydessä. Jos näin ei olisi, Jeesus olisi puhunut omiaan. Mikään muu kirja Raamatun lisäksi ei tätä vakuutta anna.

On myös vaellettava Jumalan tahdon tiellä

”*Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen*” (1. Tess. 4:7). ”*Jumalan tahto on, että te pyhitytte. Kavahtakaa siveettömyyttä!*” (1. Tess. 4:3). ”*Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten saisitte omaksenne sen, minkä hän on luvannut*” (Hepr. 10:36).

Usein useimmiten Jumalan tahdon tie vie kärsimyksiin ja uskonkoetuksiin. ”*Sen tähden, uskoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on*” (1. Piet. 4:19).

”*Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden*” (Jaak. 1:3,4).

”*Kultakin koetellaan tulesa, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa.*” (1. Piet. 1:7). ”*Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät koetusta kestä*” (2. Kor. 13:6).

Ilon tie

Kun ihmiselle selviää mitä Jumalan tahdon tie antaa, hän saattaa alkaa etsiä tuota tietä. Yhtäkkiä saattaa ihmiselle aueta se kuinka suunnattoman palkinnon Jumalan tahdon tie antaa. Silloin Jumalan tahdon tekeminen on tullut etusijalle.

Ensiksi tähän tiehen kuuluu se että olemme löytäneet Kristuksen. Löysimme silloin elämän. Kaikki muu on nyt roskaa. Jumalan tahdon toteuttamisesta on tullut puurtamisen sijaan iloa ja halu elää Jumalan mielen mukaisesti.

Ensimmäinen tällainen ihminen oli Henok. ”*Uskon vuoksi otettiin Henok pois niin, ettei hän kokenut kuolemaa... Ennen kuin hänet otettiin pois, hän näet oli - niin hänestä todistetaan - elänyt Jumalan mielen mukaisesti*” (Hepr. 11:5).

Jeesuksen tärkein tehtävä oli toteuttaa Jumalan tahtoa. ”*Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa"* ” (Joh. 4:34). Samoin Jumalan tahdon toteuttamisesta on tullut ihmiselle kaikkein kallein aarre maailmassa. Se voi maksaa kieltämyksen omalta itseltään, mutta juuri se tuo hänelle suuren vapauden ja ilon. Häntä ei kahlitse enää mikään maallinen. Hän näkee jo sen joka on tulevaa. Mooses oli myös ihminen joka vaihtoi maallisen kunnian Kristuksen pilkkaan ja hänen seuraamiseen. Hänestä sanotaan: ”*Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi*

katseensa palkintoa kohti. Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.” (Hepr. 11:24–27). Jo erämaavaelluksen aikana Kristus oli kansansa Jumala. ”...Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus” (1. Kor. 10:4).

Sinä joka olet löytänyt Kristuksen, joka olet saanut syntyä uudesti ylhäältä, sinä olet Jumalan tahdon tiellä. Jeesus Kristus on tie, totuus ja elämä. Hän on täynnä armoa ja totuutta. Hänessä on kaikki viisauden ja tiedon aarteet kätkettynä. Hän on tullut meille vanhurskaudeksi, viisaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. Hänessä meillä on kaikki mikä oikeaan jumalisuuteen kuuluu. Pysykäämme tällä tiellä. Riipu sinäkin kiinni Kristuksessa. Jos elämme hänen anteeksiantamuksessaan ja pidämme kaiken mitä hän on käskenyt pitää, meidän käy hyvin.

Ihana tie, ihana tulevaisuus, ihana on tämän tien valitseminen. Ihanaa on elää Kristuksessa ja Jumalan tahdossa. Ja perillä kaikuu suustamme ikuinen kunnia, kiitos ja ylistys tapetulle Jumalan Karitsalle. Näemme hänet kasvoista kasvoihin. Oikea elämämme on alkanut. Aamen.